

Subkultura

Semestrální práce

US_42 Úvod do uměnovědných studií

Jméno: Alena Flodrová

UČO: 442147

Vyučující: Mgr. David Balarin

V Brně 4.1.2015

Slovníkové heslo : Subkultura

Ve společnosti existuje jakási určitá hlavní kultura. Lidé, kteří se snaží nějak vyhranit a odlišit, si vytvoří svoji kulturu. Této kultuře říkáme subkultura. Subkulturu lze tedy definovat jako termín označující minoritní skupinu lidí, která se určitými znaky, normy, životním stylem a pravidly, odlišuje od té většinové (majoritní) skupiny. Můžeme je dělit podle věku a ty nazýváme subkultury mládeže. Jsou to například: Beatnici, Hippies, Punkeři či Emo, kterou se budu dále ve své práci zabývat.

Emo

Tento termín lze definovat dvěma způsoby. Jednak jako člověka, který se vyznačuje určitými rysy (viz dále), nebo je to termín definující depresivní pocity. Také existují dvě vlny. První, která se týká hudby a druhá, která subkultury. Termín Emo je z anglického slova „emotions.“ Tudíž z toho už vyplývá, že hlavním znakem „Emařů“ jsou emoce. Je to výraz pro subkulturu mládeže, ale často také pro samotné příslušníky emo stylu, to je životní styl. Emoce jsou především vnitřní. „Emaři“ se neprojevují v okolí a jsou spíše uzavření. Směřují se především na sebe samého. Tento styl je odvozen od hudebního stylu (první vlna): emotivní hardcore. Můžeme tedy říct, že hudební scéna a emoce (spíše ty špatné) jsou tím charakteristickým znakem. Slovo emo vychází právě z hudby. Emo jako punk rocková hudba vznikla v polovině 80. let 20. století ve Washingtonu DC. V dalších letech to byl hardcore punk a dále emocore. Nejvýznamnější skupiny jsou: Rite of Spring, One Last Wish či Fugazii, kteří se označovali jako emo. Sami hudebníci se pomocí hudby zprošťovali svých smutků a depresí. Občas nešlo o zpěv ale o výkřik emocí. tzv. screaming. Hudební skupiny týkající se tohoto žánru, jsou například Husker Du, My Chemical Romance, Paramore nebo Fall Out Boy. V České republice se můžeme setkat s méně známou hudební skupinou: High Five, která se hlásí k tomuto emo hudebnímu proudu. *Texty jsou často zameřeny na vnitřní pocity, deprese, sebepoškození, sebevražedné chování a nešťastné lásky. (HEIDER 2008).* Z hudby na člověka (druhá vlna). Emo boys a Emo girls- Tak se nazývají emo příslušníci. Pokud se podíváme na člověka v tomto stylu, poznáme ho na první pohled. Černé nalakované nehty, piercingy, výrazné líčení nebo tmavé oblečení v kontrastu s růžovou, na kterých mají připnuté různé cvočky a řetízky. Tmavým oblečením to nekončí. Jejich rovné vlasy jsou sčesány do obličejů. Mývají je nabarveny na černou barvu. Říkáme, že mají vlasovou patku do obličejů. Nejlépe i nagelovanou. Tohle dělají zřejmě proto, že nechtějí vidět okolní svět, jelikož v sobě prožívají boj s tím svým vlastním světem. Často se s tímto stylem setkáváme v různých médiích. Hlavně na internetu. A jelikož internet je populární, tak emo je čím dál víc

populárnější styl. Emo styl je přiřazován teenagerovskému stylu. Často se proto stává, že pokud začne dítě vyznávat emo styl, je přesvědčený, že musí splňovat hlavně tu emoční stránku stylu. A to od introvertního chování přes úplnou uzavřenost až po deprese vedoucí k sebepoškození. Protože si je „emař“ vědom co je to smrt, vede jeho myšlenka i na sebevraždu. A ta by měla být provedena nejlépe podřezáním žil žiletkou. Tuto teorii však samotní emaři vyvracejí. A jak je znakem subkultur vyčnívat, emo styl není výjimkou. Je to hlavní myšlenka. Na tento styl vznikla i kauza, protože na internetu existují pravidla jak být emo. Obsahují 58 pravidel, které by měl každý „emař“ dodržovat. Popisují, jak se mají malovat, chodit se sklopenou hlavou, brečet, být pravý emo, poslouchat určitou hudbu, psát smutné básničky až po právě výše zmíněné sebepoškození. Tudíž je tato subkultura považována za rizikovou. Pokud pravidla nestačí k pochopení subkultury, najdeme zde mnoho obrázků, videí a dokumentů. Někteří ale tvrdí, že tato pravidla jsou jen medializovaný pohled na emo styl. Ti, kteří dodržují tyto pravidla, jsou tzv. nepraví emaři a jejich vyznáním je především móda, styl a image. Praví emo styl prožívají a vyjadřují se jím. Nepraví emaři, kteří se řídí výše zmíněnými pravidly, jsou tzv. pózeři. Protože příslušníci této skupiny neradi komunikují a nebaví se s lidmi, zapnou počítač a internet. Zde si najdou chat se svými kamarády a povídají si o svém trápení a smutku. Toto jim vyhovuje víc, než se s někým bavit. Tento styl také souvisí s gothic rockem, rockem, punk-rockem, pop-punk, pop či indie. Existují i různé obchodní řetězce prodávající oblečení, doplňky, líčení určené přímo pro emo. Na internetu je tento styl nejvíce rozepsaný a často diskutovaný. Žádná jiná subkultura nevyvolala tolik diskuzí, příznivců či naopak odpůrců. Nejvyšší internetový rozmach byl kolem roku 2000, kdy byl dokonce tento styl vnímán jako mainstream. Po roce 2010 popularita stylu klesla. Je to spojeno s rozpuštěním mnoha kapel, hrající tento styl. Nebo se vzdálili od tohoto stylu a hrají již jinak. Nyní je již třetí vlna v tomto hudebním stylu. Lze tedy říci, že hudba emo doprovází a dokud budou texty o životě, smutných událostech, snech, nadějích, lásce, bude i emo styl.

Použitá literatura:

SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2010, 281 s. ISBN 978-802-4729-077.

Heider, David. *EMO: generace smutných teenagerů*. Psychologie dnes, 2008, 14(7/8), 40-43. ISSN 1212-9607.

HEBDIGE, Dick. *Subkultura a styl*. Překlad Miroslav Kotásek. Praha: Dauphin, 2012, 239 s. ISBN 978-807-2721-979."